

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Συνεχισθείσης της ανασκαφής παρά τὸ Λιόπεσι, ἐν τῷ κτήματι Καρελλά ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Κάτω Παιανίας, συνετελέσθη ἡ ἀποκάλυψις τῶν ἐρείπων τῆς σπουδαιότητος ἀρχαίας τοῦ 4ου π. Χ. αἰῶνος περὶ τῆς ὁποίας ἐγράψαμεν ἤδη πλὴν τῶν ἤδη ὀνομασθέντων δωμάτων, μαγειρείου, ἰστώνων κλπ., ἀπεκαλύφθη καὶ καλῶς διατηρούμενος ληνός, ἐνθα ἐπατώντο αἱ σταφυλαί. Ἀλλὰ πολυτιμότερα εὐρήματα ἐγένοντο ἐντὸς τοῦ ἀρχαίου φρέατος τῆς οἰκίας, ἐνθα εἶχον, ὡς φαίνεται, ἀπορριφθῆ διάφορα ἀξιώλογα γλυπτὰ. Ἐξήχθησαν ἤδη ὀκτώ μικραὶ μαρμαρίνοι Κυβέλαι, ὅν ὑπάρχει ἐλπίς νὰ εὐρεθῶσι καὶ αἱ ἀποκεκομμένα κεφαλαί, μέρος ἀναγλύφου ἐπιτυμβίου μὲ παρὰστασιν παιδὸς παλαιστρίτου, κεφαλὴ γυναικεία ἐξ ἀναγλύφου Φειδιακῆς τέχνης καὶ θυμασία ζεφυρῆ Διονύσου πωγωνοφόρου, ἀρίστης τέχνης, τῶν ἀμέσως πρὸ τοῦ Φειδίου χρόνων.

Ἀπέθανεν εἰς Παρίσιους ἡ κ. Ντιελεφονά, ἥτις εἶχε συνοδεύσῃ τὸν σύζυγόν της, σοφὸν ἐξερευνητὴν, εἰς Περσίαν, ὅπως κάμῃ ἀνασκαφὰς εἰς Σοῦσα καὶ Νινευή, ἐνδεδυμένη πάντοτε ἀνδρικό. Ἀμφότεροι ἐταξίδευσαν εἰς Χαλδαίαν καὶ ἀνεύρουν τὴν περιήγμον μετώπην τῶν λεόντων τοῦ παλατίου τοῦ Ἀρταξέρξου. Τὸ μουσεῖον τοῦ Δούβρου διὰ τῶν ἀνασκαφῶν τῶν ἐπλουτίσθη μὲ ἀνεκτίμητα ἀποκτίγματα.

Ἀπέθανεν ἐν Πετρούπολει ὁ κόμης Ἰωάννης Τολστόν, ἀρχαιολόγος καὶ νομισματολόγος, πρῶτον ἱπουργὸς τῆς Δημ. Ἐκπαιδείσεως.

Ἀπέθανεν εἰς Παρίσιους ὁ διάσημος Αἰγυπτιολόγος Μασπερό, ὁ συνεχίσας τὸ ἔργον τῶν Σαμπολιὼν καὶ Μαριέτ, καθηγητῆς τῆς Αἰγυπτιακῆς φιλολογίας καὶ ἀρχαιολογίας εἰς τὸ Κολλέγιον τῆς Γαλλίας καὶ ἰσὸβιος γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν, ἐκπνεύσας ἑξαενα, ἐνῶ ἤρχιζεν ἡ συνεδρίασις τῆς Ἀκαδημίας.

Ὁ Μασπερό, διαδεχθεὶς τὸν Μαριέτ βέην, διηύθυνε τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ σειράν ἐτῶν—δεκαπενταετίαν ὁλόκληρον—εὐτυχήσας νὰ ἐπιτύχῃ θαυμάσια εὐρήματα, ἀργότερα δὲ διηύθυνε καὶ τὸ Μουσεῖον τοῦ Καΐρου. Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἔργων του, σχετικῶν μὲ τὴν ἀρχαίαν Αἴγυπτον, ἀξιοσημείωτα εἶνε ἡ «Αἰγυπτιακὴ Ἀρχαιολογία», «Ζωὴ τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου καὶ Ἀσσυρίας», ἡ «Ἀγῆ τοῦ πολιτισμοῦ» καὶ ἄλλα.

Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ἐν ἡλικίᾳ ἐβδομήκοντα ἐτῶν ὁ Παναγῆς Καλούδης, ἀρχιτεχνίτης τῶν Μουσείων τοῦ Κρότους. Καλλιτεχνικὴ καὶ ἀρχαιολογικὴ ἰδιοφυΐα, χωρὶς εἰδικὰς σπουδὰς, ἀνεδείχθη ἀπὸ ἀπλῶς ἐργάτης ὁ μοναδικὸς βοηθὸς πάσης ἀρχαιολογικῆς ἐν Ἑλλάδι ἐργασίας. Αἱ συμπληρώσεις τῶν ἀρχαιολογικῶν εὐρημάτων, ἡ μετοφορὰ των, ἡ τοποθέτησις των ὀφείλει πάντοτε εἰς τὸν Καλούδην. Τὸ Μουσεῖον τῆς Ἀκροπόλεως, οἱ Δελφοὶ καὶ ἄλλα κέντρα ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν πολύτιμον ἐργασίαν του. Ἡ ἀναστήλωσις τοῦ λέοντος τῆς Χαιρωνείας ὀφείλεται εἰς αὐτόν. Εἶχε παρασημοφορηθῆ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς καὶ Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν τῇ Βουλγαρικῇ Ἐφημερίδι «Ἐθνικά δίκαια» ὁ Βούλγαρος ἀρχαιολόγος Γ. Μπαλάτσεφ ἐδημοσίευσεν σειράν ἄρθρων περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχαιοτή-

των τῆς πόλεως Ἀχρίδος. Ἀναφέρει περὶ 20 Σλαβικῶν καὶ 90 Ἑλληνικῶν ἐκκλ. βιβλίων, (περὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἐγένετο καὶ ἄλλοτε λόγος) περὶ ἀρχαίου Βυζ. ἐπιταφίου, περὶ πλήρους τοῦ Ἑλλήν, κειμένου τοῦ χρονικοῦ τοῦ Ἰωάννου Σκυλίτση καὶ περὶ εἰκόνων Βυζ. ἐποχῆς, ὧν 22 εἶνε μεγάλης ἀξίας τοῦ 11—14 αἰῶνος.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Εἰς τὴν σειράν τῶν λογοτεχνικῶν ἐκδόσεων τῆς «**Ἀγκύρας**», προσετέθησαν τρία ὥραϊε μυθιστορήματα: Ὁ «**Πᾶν**» τοῦ Κούνστ Χάμσον, ἀπὸ τῶν ἀριστουργήματων τῆς Νορβηγικῆς φιλολογίας κατ' ἐπιτυχὴ μετάφρασιν τοῦ κ. Παύλου Νιρβάνα, ὁ «**Παρθένος τῆς Ἰσλανδίας**» ἀπὸ τὰ μάλλον ἐνδιαφέροντα ἐκ τῶν μυθιστορημάτων τοῦ Πιέρ Λοτί, πλεγμένον περὶ τὴν ἰδιόρρυθμον ζωὴν τῶν Ἀλίων τῆς ἀπομεμακρυνμένης μεγαλονήσου τοῦ Βορρᾶ, μὲ τὰ ὥραϊα τῶν ἡθῶν καὶ ἔθιμα καὶ τὰ συγκληντικά εἰδιλλύα των—καὶ τὸ πολὺχοτον μυθιστόρημα τῆς νεότητος, «ὁ **Παῦλος καὶ ἡ Βιργινία**» κατὰ νέαν, καλλιτέραν τῶν μέχρι τοῦδε ἔκδοσιν, εἰκονογραφημένον, τὸ τρυφερώτερον βιβλίον τοῦ περασμένου αἰῶνος, τὸ γαλοῦχθσαν γενεὰς γενεῶν, καταστήσαν δὲ διάσημον τὸν συγγραφέα τοῦ Βερναρδίνου ντὲ Σαιν Πιέρ.

Εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν σειράν τῆς «**Ἀγκύρας**» περιελήφθη νέος τόμος, ἀναλύνων τὸ πολυσήμαντον παιδαγωγικὸν ἔργον τοῦ μεγάλου Ἀγγλοῦ παιδαγωγοῦ **Σπένσερ** κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ι. Στρατηγοπούλου. Θὰ ἐπικολουθήσῃ ἡ ἔκδοσις νέου τεύχους, ἀφιερωμένου εἰς τὸν Ρουσσώ.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγγέλλομεν ὅτι τὴν λογοτεχνικὴν διεύθυνσιν τῆς «**Ἀγκύρας**» ἀνέλαβεν ἀγαπητὸς συνάδελφος, ὁ ἐπὶ δωδεκαετίαν δημοσιογραφίας λίαν εὐδοκίμως, δώσας εἰς τὸ θέατρον καὶ τὴν λογοτεχνίαν ὥραϊας φιλολογικὰς μεταφράσεις, γνώστης δὲ τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ κ. Ριχάρδος Παρίσης, τοῦ ὁποίου ἡ ἱκανότης καὶ καλαισθησία θὰ ἐνισχύσουν τὸ ἔργον τῆς μεγάλης ἐκδοτικῆς ἐταιρείας, διὰ τῆς καταλλήλου ἐκλογῆς φιλολογικῶν ἔργων.

Ἐξεδόθη εἰς τεῦχος ἡ διὰλέξις ἣν ἐποιήσατο ὁ ἔγκριτος νευρολόγος κ. **Σιμ. Βλαβιανός**, ἐν τῷ Δικηγ.ρικῷ συλλόγῳ, περὶ νέας ψυχο-φυσιολογικῆς θεωρίας περὶ τοῦ ἐγκλήματος. Σύντομον περιλήψιν ἐδώσαμεν ἐπ' εὐκαιρία τῆς διαλέξεως. Ἡδη, διὰ τῆς τεύχος ἐκδόσεως παρέχεται ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν φιλετιστίμονας νὰ ἐκτιμήσουν τὴν νέαν ἀξίαν προσοχῆς θεωρίαν, καὶ ἐν γένει τὴν ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα τοῦ ὁμιλητοῦ.

Ἡ «**Φιλόκαλος Πηνελόπη**» διένειμε τὸ ἐτήσιον **Ἡμερολόγιόν της**, χρησιμώτατον διὰ τὸν γυναικεῖον κόσμον.

Πρὸ μηνῶν ἀπέθανεν ὑπηρετῶν εἰς τὸν στρατὸν ὁ **Γεώργιος Γεωργακόπουλος**. Ἐκ τῶν χειρογράφων τὰ ὁποῖα ἀφῆκεν, ἀπεκαλύφθη ὅτι ἦτο δόκιμος ποιητής. Οὐδέποτε εἶχε δημοσιεύσῃ τι, ἔγραφε δὲ μόνον εἰς τὴν Γαλλικὴν. Τὰ ποιήματα αὐτά, 46 ἐν ὅλῳ σύντομα καὶ ἐκφραστικά, καίτοι προχειρῶς γραφέντα, πλήρη μελαγχολίας καὶ ἑρωτικοῦ αἰσθηματός, μετέφρασε ἡ